

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-241/18-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš-Beroš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice Vlade Republike Hrvatske, Z., koju zastupa predsjednik A. P., mr. sc., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi poništenja rješenja o ostvarivanju prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 13. rujna 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Tužba se uvažava.

Poništava se rješenje tuženika KLASA: UP/II-008-07/18-01/271, URBROJ: 401-01/04-18-2 od 18. svibnja 2018.“

Obrazloženje

Tužiteljica je rješenjem od 22. veljače 2018. odbila zahtjev O. I. N. iz Z., novinarke internetskog portala I... za ostvarivanje prava na pristup informacijama kojim traži uvid u dokumentaciju o konzultantskim ugovorima u trgovačkom društvu A. d.d., Z., kao i informaciju o naknadi za uspjeh koju je ugovorila tvrtka T. M. d.o.o. Protiv tog rješenja korisnica je izjavila žalbu koju je tuženik osporavanim rješenjem usvojio, poništio rješenje tužiteljice i predmet vratio na ponovni postupak.

Tužiteljica je podnijela upravnu tužbu kojom traži poništavanje tuženikovog rješenja (čl. 22. st. 2. t. 1. Zakona o upravnim sporovima – „Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje u tekstu: ZUS).

Tužiteljica u tužbi tvrdi da je tuženik, odlučujući o žalbi, propustio zatražiti dostavu dokumentacije mjerodavne za utvrđivanje činjeničnog stanja odnosno izvršiti uvid u dijelove dokumentacije koji nose oznake Confidential, Personal/Confidential, Strictly Private and Confidential, For Addressees Only. S obzirom da ti dijelovi dokumentacije sadrže odredbe o povjerljivosti podataka tvrdi da ih nije bilo moguće dostaviti zajedno sa spisom predmeta. Poziva se na praksu ovog suda koju citira. Navodi da ni Ustav RH niti Zakon o Vladi RH ne propisuju da Vlada upravlja trgovačkim društvima pa da tako ne može upravljati ni trgovačkim društvom A. d.d.

koje je i nakon uvođenja izvanredne uprave i dalje potpuno samostalna pravna osoba. Ostaje kod utvrđenja iz prvostupanjskog rješenja i predlaže usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti tuženikovo rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja te dodaje da je tužiteljica dostavila spis predmeta bez informacija koje je korisnica prava na pristup informacijama tražila, a da nigdje nije bilo navedeno da dijelovi dokumentacije nose oznake Confidential, Personal/Confidential, Strictly Private and Confidential, For Addressees Only već da je to prvi puta navedeno u tužbi. Tvrdi da navedene oznake ne upućuju da se radi o klasificiranim podacima, a kad bi i bila riječ o klasificiranim podacima tuženik navodi da mu se i takvi podaci mogu dostaviti na način određen za dostavu klasificiranih podataka jer u njegovom uredu određeni službenici imaju za to potrebna uvjerenja/certifikate.

Tuženik nadalje navodi da je na temelju dostavljene dokumentacije bilo potrebno utvrditi radi li se o informaciji iz članka 5. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine” 25/13. i 85/15., dalje u tekstu: ZPPI), da se utvrđivalo jesu li ispunjene procesni uvjeti za odlučivanje, imajući pri tome u vidu naziv traženih informacija, a da se nije odlučivalo o sadržaju traženih informacija. Navodi da je utvrdio da traženje korisnice informacije predstavlja informaciju u smislu ZPPI-a kao i da tužiteljica ima važnu ulogu kod odabira i opoziva osobe izvanrednog povjerenika. Navodi da se vraćanjem predmeta na ponovni postupak ne prejudicira kako tužiteljica treba riješiti zahtjev te da je ona u ponovnom postupku obvezna utvrditi imaju li sve tražene informacije jednaku težinu kada je riječ o javnom karakteru informacije i javnom interesu. Stoga tuženik ostaje kod navoda pobijanog rješenja i predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika.

Kako tužiteljica osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave (čl. 36. st. 4. ZUS-a), sud je, bez održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

Iz spisa proizlazi da je O. I. N. iz Z., novinarka internetskog portala I... podnijela tužiteljici zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama kojim traži uvid u dokumentaciju o konzultantskim ugovorima u trgovačkom društvu A. d.d., Z., kao i informaciju o naknadi za uspjeh koju je ugovorila tvrtka T. M. d.o.o. Tužiteljica je na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 4. ZPPI-a odbila zahtjev korisnice jer je ocijenila da se traženje korisnice ne može smatrati informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a.

Protiv tog rješenja korisnica je izjavila žalbu koju je tuženik poništio rješenje tužiteljice i predmet vratio na ponovno odlučivanje.

Po ocjeni ovog suda, pravilno tuženik tvrdi da je tužiteljica imala mogućnost upoznati tuženika sa svom potrebnom dokumentacijom, unatoč povjerljivosti podataka sadržanih u njoj, ako je ocijenila da se radi o dokumentaciji koja je odlučujuća za zakonitost rješenja tuženika. Naime, pravilno tuženik tvrdi da postoji mogućnost dostave klasificiranih podataka u skladu s pravilima o dostavi takvih podataka s obzirom da u Uredu tuženika određeni službenici imaju certifikat koji im daje ovlasti da izvrše uvid i u takvu dokumentaciju. Ako je tužiteljica ocijenila da se radi o podacima koje nije moguće dostaviti sa spisom predmeta, a istu je ocijenila relevantnom za utvrđivanje činjeničnog stanja, imala je mogućnost pozvati tuženika da izvrši uvid u taj dio dokumentacije, kako to pravilno smatra tuženik.

Uz navedeno, iz spisa proizlazi da tuženik pravilno tvrdi da je tužiteljica po prvi puta u tužbi ovom sudu navela da se u predmetnom slučaju radi o klasificiranim podacima kao i da se radi o dokumentaciji koja je odlučna za zakonitost pobijanog rješenja.

Po ocjeni ovog suda pravilno je tuženik poništio tužiteljčino rješenje i predmet vratio

tužiteljici na ponovno odlučivanje, uz razložno obrazloženje s koji je ovaj sud u cijelosti suglasan.

Isto tako pravilno tuženik upućuje na odredbe članaka 15. i 16. ZPPI-a te pravilno navodi da je tužiteljica, ako utvrdi da nema zakonskih razloga za ograničenje, dužna učiniti dostupnima tražene informacije.

S obzirom na sve navedeno, tuženik je pravilno primijenio odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, stoga je Sud, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu 13. rujna 2018.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš-Beroš, dipl. iur., v.r.